

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Opera nostra ad Dei honorem referenda, non autem ad propriam
famam more Ethnicorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

caussa Sesostris Ægypti rex duplicis generis trophæa statuit, unum, quo hostes viros, alterum, quo feminas fuisse ostenderet. Voluit enim docere, quo bello laus, quo dedecus ac quireretur. Quamobrem & memoria fortiter factorum, & stimulus, eiusce- modi honoris monumenta fuerunt.

Qui tamen sciebant, vnde victoriæ essent, Domino exerci- tum gloriam dabant. Ita Machabæi rebus fortiter gestis, in hym- nis & confessionibus benedicebant Dominum, qui magna fecit in Israel, & victoriam dedit illis: Ita & populus Israëliticus canebat: *Tua est, Domine, magnificentia, & potentia, & gloria atq; victoria: & tibi laus.* Quin & Gentiles quoque, quamuis errore veri Numinis decepti, tamen, non sibi, sed superis eam gloriam attribuebant. Orthryades Lacodæmonius, cum solus contra Argiuos fortiter pugnando euasisset, ex cæcis scuta corripiens trophæum erexit, proprio in- scribens cruore: *Ioui, in cuius potestate sunt trophæa.* Æneas de Me- centij Rutulorum regis exuuijs trophæum posuit, cum

*Ingentem quercum decisis undiq; ramis
Constituit tumulo: fulgentiaq; induit arma,
Mæzenti ducis exuuias, tibi, magna trophæum
Bellipotens, aptat vorantes sanguine cristas,
Telâq; trunca viri, & bis sex thoraca petiunt,
Perfussumq; locis: clypeumq; ex are sinistra
Subligat: atque enses collo suspendit aburnum.*

Satis videt, inquit S. Augustinus, qui & amorem laudis vitium esse cognoscit, quod nec Poetam fugit Horatium qui ait: *Laudis amore tumes, sunt certa piacula, qua te Ter purè lecto poterunt recreare libello.* Idemq; in carmine Lyrico ad reprimendam dominandi li- bidingem ita cecinit: *Latius regnes auidum domando Spiritum, quam si Libyam remotis Gadibus iungas, & uterque Pœnus Seruiat uni.* Verum- tamen qui libidines turpiores fide pietatis, impetrato Spiritu sancto, & amore intelligibile pulchritudinis non refrenant, melius saltem cupidi- tate humana laudis & gloria, non quidem iam sancti, sed minus turpes sunt. Etiam Tullius hoc dissimulare non potuit, in iisdem libris, quos de repub scripsit, ubi loquitur de instituendo principe ciuitatis: quem dicit alendum esse gloria, & consequenter commemorat maiores suos multa mira atque præclara gloria cupiditate fecisse. Hinc ergo vitio non

VI.
2. Machab.
10. 38.
1. Paralip. 19.
11.
Chyfermus
lib. 3. rer. Pe-
loponnesia-
car. & Plu-
tarch. in Par-
ral.
Virgil. lib. 11.
Æncid.

S. Augustin.
lib. 5. de ci-
uit. c. 13.

Ibid. cap 14.

solùm non resistebant, verùm etiam id excitandum & accendendum esse censebant: putantes hoc utile esse reip. Quamquam nec in ipsis Philosophia lib. Tullius ab hac peste dissimulò, ubi eam luce clarius confitetur. Cùm enim de studijs talibus loqueretur, quæ utiq; sectanda sunt sine veri boni, non ventositate laudis humane, hanc intulit vniuersalem generalemq; sententiam: Honos alit artes, omnesq; accenduntur ad studia gloria, iacentq; ea semper quæ apud quosque improbantur. Huic igitur cupiditati melius resistitur sine dubitatione, quàm ceditur. Tantò enim est quisque Deo similior, quantò ab hac immunditia mundior. Quæ in hac vita etsi non funditus eradicatur ex corde, quia etiam bene proficientes animos tentare non cessat, saltem cupiditas gloriæ superetur dilectione iustitiæ. Vt si alicubi iacent, quæ apud quosque improbantur: si bona, si recta sunt, etiam amor humane laudis erubescat & cedat amanti veritati. Tam enim est hoc vitium inimicum piæ fidei, si maior in corde sit cupiditas gloriæ, quam Dei timor vel amor, ut Dominus diceret: Quomodo potestis credere gloriam ab inuicem expectantes, & gloriam, quæ à solo Deo est non quærentes? Item de quibusdam qui in eum crediderant, & verchantur palàm confiteri, ait Euangelista: Dilixerunt gloriam hominum magis quàm Dei. Itaque danda est opera, ne propter honorem amplectamur virtutem; tamen, ut umbra nos vel inuitos comitatur, ita gloria stimulus virtutis virtutem sequatur etiam fugientem; quæ quamuis rectè facientes delectat, tamen aliunde insidiatur, & plus iuuat eos, qui laudant, quàm qui laudantur. Vt enim lumen magis prodest ijs, qui vident, quàm qui videntur; sic gloria famaque virtutis magis confert ijs, qui eam admirantes ad imitationem accenduntur, quàm quibus ea contingit. Hinc multi virtutis æstimatores honorem Mundi non pluri faciunt, quàm fumi vmbra.

CAPVT XXV.

Quibusnam honor, & qualis? præsertim Parentibus, Præceptoribus, & Senioribus debeatur?

I.

anc gloriæ mercedem, etsi vanam sit sibi, ut finem virtutis, proponere; tamen iustum est alijs persolvere. Et peccat, qui quos debet non honorat. Honoramus autem

tem